

over Ans til Tange. Den vil komme til at gennemstrøge hele Valgkredsens østlige Side og vil blive hilst med megen Glæde af et stort Tal af Valgkredsens Beboere. Jeg siger Udvalget Tak for dette Forslag og Ministeren Tak for hans venlige Modtagelse af det og vil blot henstille, at man retter Ordlyden; der skal staa Silkeborg—Ans—Tange og ikke Silkeborg—Tange—Ans. Med disse Bemærkninger kan jeg være færdig.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): De ganske faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre under denne Behandling, vil jeg knytte til Ændringsforslag Nr. 28 om Anlæg af en Jernbane fra Præstø til Mern. Det, som har kaldt mig frem i denne Sag, er navnlig en Udtalelse af det ærede Medlem for Sorø Amts 5te Valgkreds (Lars Jensen), der i Formiddagsmødet udtalte, at en Sammenslutning mellem Mern-Banen og Kallehave-Banen kunde der ikke være Tale om, den var i og for sig ganske umulig. Nu ved jeg ikke rigtig, om det ærede Medlem tænkte paa en økonomisk Sammenslutning, eller han kun tænkte paa en Forbindelse mellem dem, men hvad end hans Mening var, tror jeg, han havde ganske Uret i det, han sagde. Jeg tror tværtimod, at Forholdene ville medføre i det mindste, at Præstø—Mern-Banen, om den overhovedet bliver anlagt, maa føres videre Syd paa til et Punkt paa Masnedsund—Kallehave-Banen, og jeg tror endvidere, at naar dette sker, vil det i økonomisk Henseende være af saa stor Betydning for disse to Baneanlæg, at de kunne drives under een Ledelse, saa at det ogsaa vil medføre en Form for Sammenslutning mellem disse to Baner.

Men det, som egentlig har gjort, at jeg har taget Ordet, er forøvrigt udtrykt af det ærede Medlem for Stege (Emil Petersen) Jeg er nemlig ganske enig med ham, naar han mener, at en saadan Sammenslutning som den, jeg før omtalte, vil finde Sted, men jeg er ogsaa enig med ham, naar han udtaler, at Præstø—Mern-banen vil, i det mindste i nogen Maade, blive en saakaldet Rovbane. Naar der lægges en Bane fra Præstø til Mern, vil det jo sige, at den lægges omtrent halvvejs til Vordingborg (Modsigelse) ja, ikke i lige Retning, men Afstanden mellem Præstø og Mern og mellem Vordingborg og Mern er nogenlunde ens. Ogsaa af det Hensyn mener jeg, at da man nu ikke har kunnet gaa ind paa at imødekomme Vordingborgernes Ønske om at faa en Bane som den,

jeg omtalte, da Jernbaneforslaget var til 1ste Behandling i Fjor, en Bane fra Fakse-Banen fra den østsjællandske Jernbane over Tappernøje til Vordingborg, men derimod har foreslaaet anlagt en Bane fra Præstø til Mern, saa vil dette jo medføre, at Vordingborg maa synes, at man tager lovlige meget af dens Opland, og det gør man jo i Virkeligheden ogsaa. Det vil sikkert ogsaa være medvirkende til, at man engang i en nær Fremtid maa forlænge Jernbanen til et Punkt paa Kallehave-Banen, og at det maa ske saaledes, at man i nogen Maade holder Vordingborg By skadesløs, da man nu en Gang maa tage visse Hensyn til Byerne. Det vil medføre, at man maa føre Banen til et Punkt, der ligger østligere end Viemose, det Punkt, man allerede har talt om i denne Forbindelse, enten Skovhuse eller Langebæk Station, og det er for at gøre opmærksom paa det, at jeg har bedt om Ordet. Hvis man fører Banen videre fra Mern til f. Eks. Skovhuse, vil man fordele Sol og Vind lige mellem de to interesserede Byer, og det er for at medvirke til at naa, at der gives Koncession paa denne Bane, at Mern alierede har for Øje, at det saa ganske naturligt vil føre med sig, at denne Bane bliver forlænget til det Punkt, jeg her nævnte, nemlig Skovhuse, men mulig dog kun til Langebæk.

Moestrup: Idet jeg haaber, at de af det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) og mig fremsatte Bemærkninger om Randers—Hadsund-Banen maa blive tagne under velvillig og gunstig Overvejelse, skal jeg tage Ændringsforslag Nr. 11 tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 11 er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold). Det er altsaa bortfaldet.

N. Andersen: Det er en ret mærkelig Skæbne, der ikke er fri for at være tragisk, som har ramt dette store og vigtige Jernbaneforslag. Ærede Medlemmer ville maaske erindre, at 1ste Behandling i Fjor væsentlig fandt Sted i et Par sene Aftentimer; nu kom der i Mandags en udførlig Betænkning, og den kommer ligeledes hovedsagelig til Behandling i et Par Aftentimer. Det er efter min Mening uheldigt for selve Sagen. Man kan nu selv med sin bedste Villie ikke faa dette omfattende Spørgsmaal gennemgaaet paa en saadan Maade, at man, naar man ikke